

1. i den førstkommande måned efter udrejsen eller udsendelse.

Det foreslås i overensstemmelse med gældende praksis præciseret i § 32, stk. 1, 3. pkt., at indrejseforbuddet har gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen. Indrejseforbuddets varighed, jf. de nærmere reglerne herom i udlændingelovens § 32, stk. 2-4, vil fortsat skulle regnes fra den 1. i den førstkommande måned efter udrejsen eller udsendelsen.

En udlænding med indrejseforbud, der (gen-)indrejser i Danmark efter udrejsen eller udsendelsen, har således overtrådt indrejseforbuddet og vil kunne straffes herfor, jf. udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 2, uanset om indrejsen sker inden den 1. i den førstkommande måned efter udrejsen eller udsendelsen.

Til nr. 11-13

Det fremgår af udlændingelovens § 32, stk. 2, at indrejseforbud ved udvisning ved dom på grund af strafbart forhold meddeles for tre, fem eller ti år eller for bestandig afhængig af varigheden af den idømte frihedsstraf.

Det foreslås præciseret i § 32, stk. 2, nr. 1-4, at den idømte frihedsstraf, som indrejseforbuddets varighed fastsættes ud fra, er en ubetinget frihedsstraf.

Det foreslås endvidere, at betinget frihedsstraf – uanset varigheden heraf – alene kan begrunde indrejseforbud i tre år efter bestemmelsen i § 32, stk. 2, nr. 1. Det foreslås i den forbindelse præciseret, at tilsvarende gælder anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ellers ville have medført en straf af denne karakter (betinget frihedsstraf).

Til nr. 15, 18, 20, 24, 28, 30-34, 38, 42, 46, 56 og 60

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede ændringer af udlændingelovens § 42 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 26 og 27.

Til nr. 16

Det foreslås i § 35, stk. 2, 1. pkt., at retsplejelovens bestemmelser om varetægtsfængsling og foranstaltninger, der træder i stedet herfor, i øvrigt finder anvendelse ved varetægtsfængsling efter udlændingelovens § 35.

Dette antages allerede at gælde i dag, hvor udlændingelovens § 35 efter sine forarbejder må forstås som en særlig fængslingshjemmel som supplement til retsplejelovens regler, jf. betænkning nr. 968/82, side 64. Henvisningen til retsplejelovens regler i den foreslåede bestemmelse omfatter ikke blot bestemmelserne om varetægtsfængsling i retsplejelovens kapitel 70, men også de relevante bestemmelser i retsplejelovens

øvrige kapitler, herunder bestemmelserne i kapitel 62 og 63 om rettens stedlige og saglige kompetence, bestemmelsen i § 731, stk. 1, litra a, om advokatbeskikkelse, og bestemmelserne i kapitel 85 om kæremål. Henvisningen omfatter også retsplejelovens bestemmelser om foranstaltninger, der fastsættes i medfør af retsplejelovens § 765 til at træde i stedet for varetægtsfængsling.

Den foreslåede angivelse i § 35, stk. 2, 1. pkt., af, at retsplejelovens regler i øvrigt finder anvendelse, er foretaget for herved at markere, at retsplejelovens regler ikke finder anvendelse, i det omfang betingelserne i udlændingelovens § 35 er et supplement til retsplejelovens bestemmelser om varetægtsfængsling. Der påtænkes med den foreslåede bestemmelse ingen ændringer i anvendelsen af udlændingelovens § 35 og ingen ændringer i den processuelle behandling af sagerne herom.

Af retssikkerhedsmæssige hensyn foreslås det i § 35, stk. 2, 2. pkt., at der altid fastsættes en frist for varetægtsfængslingens eller foranstaltningens længde ved varetægtsfængsling alene med henblik på fuldbyrdelse af bestemmelse ved endelig dom om udvisning. Herved undgås, at udlændinge i disse situationer varetægtsfængsles uden frist, indtil udvisningen kan fuldbyrdes.

Den foreslåede bestemmelse i § 35, stk. 2, 2. pkt., omfatter situationer, hvor udlændingen idømmes betinget dom, eller hvor straffen anses for udstået med varetægtsfængslingen, og hvor der umiddelbart fra tidspunktet for afsigelse af endelig dom vil kunne være behov for iværksættelse af varetægtsfængsling efter udlændingelovens § 35 med henblik på fuldbyrdelse af udvisning efter dommen. Bestemmelsen omfatter også situationer, hvor fuldbyrdelse af udvisning ved endelig dom først kommer på tale efter udstået strafafsoning. Bestemmelsen omfatter ikke situationer, hvor varetægtsfængsling efter udlændingelovens § 35 iværksættes med henblik på at sikre udlændingens tilstedeværelse under appel af anket dom eller med henblik på at sikre udlændingens tilstedeværelse ved modtægt eller endelig dom indtil afsoning af straffen. Udbeder domfældte sig betænkningstid med henblik på anke, vil der heller ikke skulle fastsættes en frist for eventuel varetægtsfængsling efter udlændingelovens § 35. Viser det sig efterfølgende, at dommen ikke ankes, eller at anken frafaldes, og har udlændingen fået en betinget dom eller en dom, hvor straffen anses for udstået med strafafsoningen, vil spørgsmålet om fortsat varetægtsfængsling i medfør af principperne i retsplejelovens § 769, stk. 2, på ny skulle forelægges for retten med henblik på, at retten i denne forbin-